SVOBODA — СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCIX. No. 103. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JUNE 2, 1992. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 2-го ЧЕРВНЯ 1992 Ч. 103. РІК XCIX.

УКРАЇНА ПРИДІЛИЛА КРИМОВІ 6 БІЛ. КАРБОВАНЦІВ

Москва. — Агентство ІТАР-ТАСС повідомило, що Уряд України виділив додаткових 6 біл. карбованців допомоги для Криму для покращання соціяльних програм і підтримки програми інвестицій з метою розбудови господарської системи в тій автономній області.

Про це розказав журналістам віцепрем'єр і міністер економіки Володимир Лановий на пресовій конференції, яка відбулася в приміщеннях амбасади України в Москві. Загальна сума додаткової допомоги становить шість біл. карбованців, але, як заявив Лановий, ця сума не є остаточна, бо Україна має в пляні розбудувати Крим, пристосувати його до потреб також західніх туристів, а тим самим створити нові варстати праці для місцевого населення.

Згідно зі словами міністра Ланового, гроші призначені в більшості для розбудови громадської інфраструктури, яка потребує зовнішньої допомоги, бо громадська обслуга знаходиться в стані розвитку.

Два дні тривали переговори представників постійної комісії Верховної Ради України з питань законодавства і законности з депутатами Кирмського парляменту. Була мова під час переговорів про статус автономної области, встановлення повновластей між Києвом і Севастополем тощо. Перед тим „ми два рази приймали кримську делегацію в Києві", — заявив голова згаданої вже комісії ВР України Олександер Коцюба. „Тепер ми переїхали в Крим, щоб на місці познайомитись з умовами життя і з працею Верховної Ради автономної республіки, — заявив Коцюба, — а потім перейдемо до законів і конституції України і Криму, які не повинні відрізнятися одна від одної. Дотеперішнє законодавство Криму противорічить законодавству України і в таких умовах не можна далі працювати".

Київські речники признаються, що якщо б не було втручання у справи Криму Російської федерації і російських шовіністичних кримських організацій на чолі з Багровим, не було б тієї чи інших проблем. „На жаль так воно не є і тому нам прийдеться пройти разом довгий і складний процес переговорів. Зміни треба внести не тільки в конституцію Криму, але також в конституцію України", — заявив О. Коцюба.

Будуть українські пашпорти

Київ (УНІАР). — Видача громадянам України нових пашпортів з малим державним гербом — тризубом розпочнеться наприкінці цього року. Про це повідомив начальник головного управління охорони громадського порядку міністерства внутрішніх справ України Олександер Войцеховський.

Принциповою відмінністю від пашпорту колишнього СССР є відсутність в українському пашпорті рубрики „національність".

Делеґація ЗСА відвідала Крим

Симферопіль (УНІАР). — У Криму перебувала делеґація постійного представництва ЗСА в Україні на чолі з Джаном Степанчуком. Члени американської делеґації зустрілися з офіційними особами, представниками Республіканського Руху Криму та депутатською групою „Республіка".

Під час бесіди представники Криму підкреслювали, що рішення ухвалені Верховною Радою Криму 5-го та 13-го травня не слід уважати спробою Криму вийти зі складу України.

Створено Комісію Освіти

Київ (УНІАР). — При міністерстві освіти України створено Комісію для вироблення національної програми відродження освіти, яку очолив міністер освіти Петро Таланчук.

На організаційному засіданні комісії розглянено програму, що передбачає модернізацію сучасних навчальних закладів і створення нових. Головним завданням програми є — осягнути рівень світових стандартів. Однак, як зазначили члени комісії, треба також якнайповніше використовувати свої власні здобутки, а саме — досвід козацької школи, що була насправді демократичною.

Б. Єльцин не хоче воювати з Україною

Москва. — „Труднощі швидкого переходу від тоталітаризму до демократії в тому, що проблеми народжуються швидше, ніж ми встигаємо їх вирішувати", — сказав президент Росії Боріс Єльцин в інтерв'ю, опублікованому в газеті „Комсомольская Правда".

На думку російського президента, до кінця 1992 року „почнеться стабілізація в економіці і, як її наслідок, — поліпшення життя людей. Найнебезпешніше ми, можливо, вже пройшли".

Порушуючи проблему російського населення в інших республіках СНД, Єльцин сказав, що раніше „ми недооцінювали цю проблему, не виробили своєї чіткої позиції, старалися не вмішуватися у внутрішні справи інших держав". „Тепер я переконаний, — продовжував президент, — що треба шукати більш активні форми впливу на ситуацію, стараючись при цьому не використовувати військо. Росія повинна обов'язково впливати на становище російськомовного населення в інших країнах".

Говорячи про відносини Росії з Україною, Єльцин, між іншим, сказав: „У нас з Україною тисячолітня історія взаємовідносин, і що ж — будемо воювати тепер? Цього злочину нам ніхто не простить. Треба шукати таку форму впливу на становище, щоб були дотримані інтереси різних сторін". Він не погодився з думкою кореспондента, що багато конфліктів з Україною можна пояснити особистими стосунками Єльцина з Кравчуком. „Якщо ми вже не друзі, то в усякому разі люди, які один одного розуміють, — зауважив Єльцин. — Справа в тому, що на Україні відбуваються складні процеси, які впливають на президента".

Відповідаючи на запитання про зовнішню політику, Єльцин сказав, що він — за вступ Росії в економічні і політичні союзи. Однак у „військові союзи ми покищо вступати не будемо", — підкреслив Єльцин.

Заглядаючи в майбутнє, президент Росії сказав: „В наступних виборах, коли закінчиться термін моїх повноважень, я не буду висувати своєї кандидатури, тому моїм головним завданням тепер є підготувати наступний період. Ми вже вирішили, що нам треба спеціяльно організувати підготову лідерів державного маштабу".

РАДА БЕЗПЕКИ ПРИЙНЯЛА САНКЦІЇ ПРОТИ ЮҐОСЛАВІЇ

Ню Йорк. — В суботу, 30-го травня, Рада Безпеки ООН 13-ма голосами при двох відсутніх схвалила резолюцію про введення гострих економічних санкцій проти Юґославії. Сербський представник просив тимчасово відкласти прийняття резолюції, але його слова ніхто не взяв до уваги. За прийняття санкцій голосувала Росія, хоч раніше вважали, що вона підтримає Сербію. Стрималися тільки Китай і Зімбабве.

Санкції Ради Безпеки нагадують заходи, які прийняв цей орган ООН проти Іраку напередодні війни у Перській затоці. Сюди входить заборона на торгівлю з Союзною республікою Юґославією (у складі Сербії і Чорногорії), в тому числі на торгівлю нафтою, і заморожування валютних фондів Юґославії у міжнародних банках. Санкції також передбачають припинення повітряного сполучення з Юґославією і заборону на продаж Беоґрадові запасних частин для літаків.

Економісти вважають, що санкції приведуть до погіршення економічного становища Сербії, однак оскільки завжди можна знайти шляхи, щоб обійти рішення ООН, ці санкції не так швидко матимуть очікуваний ефект. Нині зростання інфляції в Юґославії становить 81 відс. в місяць, без праці залишається п'ята частина працездатного населення, зовнішній борг досягнув 12.5 біл. дол.

Говорячи, що санкції матимуть очікуваний ефект не зразу, експерти мають на увазі, що Юґославія сама забезпечує себе сільськогосподарською продукцією і енерґією. Крайові нафтові запаси забезпечують 25 відс. потреб країни. Спеціялісти вважають, що власної нафти Беоґрадові цілком вистачить для того, щоб забезпечувати паливом танки та іншу техніку, що бере участь у війні в Боснії.

Першими почали дотримуватися санкцій, що стосуються припинення летунських зв'язків з Юґославією, Німеччина, Голляндія і Швайцарія, а ще раніше це зробили З'єднані Стейти Америки. Головна юґославська летунська компанія повідомила, що від понеділка, 1-го червня, звільнені з праці на три місяці кілька тисяч її працівників. Очевидно, що також будуть звільнені тисячі робітників меблевих, взуттєвих та інших підприємств, які виготовляють продукцію на експорт.

Появилося перше число журналу „Світло й Тінь" за 1992 рік

Джерзі Сиrichті, Н. Дж. — Завдяки приїздові з делеґацією Президента України Леоніда Кравчука до ЗСА, тут побував як фотограф Президента Василь Пилип'юк, що привіз зі собою чергове число журналу „Світло й Тінь" — перше у 1992 році. Як звичайно, число дбайливо виконане на знаменитому папері та з мистецькими кольоровими фотознімками. Притому тексти статтей цікаві, багато репортажів не лише з України, але також із чужинецького фотомистецького світу.

Зокрема цікавий споминрепортаж про мистця Романа Сельського, який крім малярства цікавився фотографією та робив прегарні світлини, які і є репродуковані у тому числі. Крім того бачимо там у „Вістях з діяспори" цікаві світлини Іринея Юрчука, що, як каже, „малює світлом свої фантазії", фоторепортаж п. н. „Пієта в камені" головного редактора В. Пилип'юка із Личаківського цвинтаря, знімки до фотоконкурсу „Любіть Україну", цікаві світлини із фотокурсу в Арцизі і передрук з Енциклопедії Українознавства про мистецьку фотографію з репродукціями давніх світлин з передвоєнного журналу „Світло й Тінь".

На другій сторінці обкладинки є знаменитий портрет поета Дмитра Павличка та його прихильна оцінка журналу.

Плянують закарпатські зустрічі влітку 1992

Чикаґо. (КоЗІ). — Після вдалої міжнародної наукової конференції з реґіональної тематики в серпні 1991 року, вихідці із Закарпаття та їхні земляки в краю постановили відбути й цього року кілька ювілейних земляцьких з'їздів.

На липень ц.р. припадає 50-та річниця т.зв. мукачівських воєнних процесів, у яких угорський режим засудив понад півтори сотні закарпатських патріотів за українську підпільну діяльність. Серед них у більшості були учні середніх шкіл Закарпаття, котрих угорці тримали у слідчій тюрмі — каштелі Ковнера. Звідси підсудні і в'язні називалися „ковнерівцями". Більше половини з них вже не живе, але є ще кілька десять учасників в Україні та діяспорі і вони постановили зійтися у місті свого арешту й суду — Мукачеві та згадати ці буремні юнацькі роки.

Заплянувано відбути науково-популярну конференцію, присвячену визвольній боротьбі на Закарпатті в 1940-их рр. та прикріпити на мурах згаданого каштеля пропам'ятну таблицю.

З тієї ж нагоди заплянувано відбути з'їзд колишніх учнів Української Торговельної Академії в Мукачеві, яка була заснована 65 років тому. Рація поєднання обидвох ювілеїв полягає в тому, що між активними учасниками визвольної боротьби і підпілля в час Угорщини було чимало учнів і випускників цієї торговельної школи. Незмінним її директором був пізніший міністер освіти Карпатської України Августин Штефан, згодом відомий політичний та освітній діяч в діяспорі. Цьому ювілеєві, як і св. п. директорові Штефанові (1893-1986) буде присвячено ще одну меморіяльну таблицю на будинку, де містилася Академія. Обидві ювілейні зустрічі відбудуться в Мукачеві в днях 3-5 липня 1992 року.

Інша зустріч буде проведена тиждень скоріше, а саме в днях 26-28 червня в Хусті. Її присвячено 70-літтю хустської державної реальної гімназії та 50-літтю випуску кляс 1942 року. Саме цей випуск характерний тим, що в ньому було значне число молодих патріотів, які сиділи в тюрмі Ков-

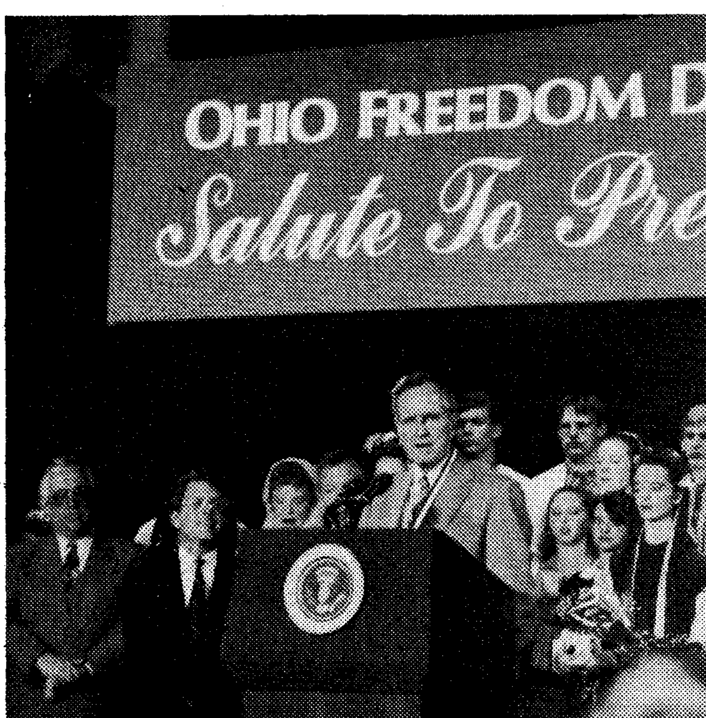
(Закінчення на стор. 4)

ПРЕЗИДЕНТ БУШ ОТРИМАВ МЕДАЛЮ ВОЛІ

Парма, Огайо (С. Кікта). — Огайське населення, а головно його поселенці із Східньої Европи, пережили в четвер, 21-го травня, радісну для них подію, що наповнила їх надіями на краще. Від 1959 року щорічно відзначували вони в липні Тиждень Поневолених Націй, а тепер із поваленням комуністичних урядів у більшості тоталітарних держав, настав час переживати радісний 'День Волі'. Ініціятиву такої зміни подав губернатор Огайо Джордж Войновіч у Колюмбусі, який проголосив в Огайо четвер, 21-го травня 1992 року Днем Волі і на першого того роду святкування запросив президента ЗСА Джорджа Буша.

Словінського роду губернатор Войновіч добре ознайомлений з Великим Клівлендом, бо в ньому виріс і працював, 11 років як посадник, а раніше в уряді повіту Каяґоґа, і мабуть тому зарядив стейтове святкування відбути в ньому, бо тут найкраще зорганізовані етнічні народності від 1959 року в Огайському русі національностей.

Спеціяльні асистенти губернатора Авґуст Пуст і Андрій Футей зайнялися підготовкою Дня Волі з допомогою діячів згаданого руху і перевели його в найвідповіднішім положенням і величиною забудування, яким став український астродом катедральної парафії св. Йосафата в Пармі. Велику залю з бальконом на 2,000 осіб доповнено сильним освітленням для телевізійних передач і удекоровано прапорами щойно усамостійнених держав та вітальними плякатами (44 штуки), а прибічну площу використано для охоронних цілей.

Президент Буш промовляє після отримання Медалі Волі. Перший зліва — головний контролер УНСоюзу Тарас Шмаґала.

(Світлив: Корнель Осадца)

Президент Буш прилетів з Вашінґтону о год. 11-ій, щоб у полудне бути гостем республіканців у готелі Стоффра в середмісті. О год. 1:30 Президент приїхав до астродому і мав коротку зустріч з лідерами національностей, а тоді із зібраними громадянами, яких „коріння" є в уярмлених донедавна народах.

(Закінчення на стор. 4)

БЕНКЕТ І БАЛЬ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Філядельфія. — Батьківський комітет ґрадуаційної кляси „Нашої Української Рідної Школи" у Філядельфії влаштовує бенкет і баль у суботу, 6-го червня, в Українському Освітньо-Культурному Центрі. Гратиме оркестра „Фата Морґана". Бенкет розпочнеться о год. 6-ій вечора, забава проходитиме від год. 9-ої вечора до 2-ої ранку. Слово до абсольвентів виголосить ген. Микола Кравців, програму провадитиме д-р Володимир Карпинич. Вступ на бенкет — 35 дол., молодь — 20 дол.; на забаву — 15 дол.; молодь — 10 дол. У справі резервації місць слід телефонувати на числа (215) 671-9418 або (215) 355-8619.

У СВІТІ

ПРЕЗИДЕНТ РУМУНІЇ Іон Ілієску заявив, що в лівобережних районах Молдови певні політичні сили штучно збільшують напруження, намагаючись розділити цю невелику країну. „Молдова є незалежною державою і не можна дозволити, щоб 27 відсотків російського населення диктували волю 40 відсоткам корінних громадян", — сказав Ілієску. Він також підтвердив повідомлення про те, що Румунія надає Молдові воєнну допомогу. „Молдова є суверенною державою, членом ООН і має право створити свою національну армію", — підкреслив президент Румунії.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР ГРЕЦІЇ Константінос Міцотакіс заявив у парляменті, що є можливим продовження терміну служби в грецькій армії і закриття кордону з сусідньою юґославською республікою Македонією. Країни мають спільний 1,200-кілометровий кордон і тому Греція побоюється, що до неї може докотитися хвиля кривавих конфліктів з юґославського боку.

ПРЕДСТАВНИКИ ВОРОГУЮЧИХ сторін у Молдові звернулися зі спільною заявою до депутатів усіх рівнів, керівників місцевих органів і командирів конфліктуючих сторін, в якій закликали до припинення бойових дій, відведення воєнної техніки і озброєних формувань з районів протистояння. Соціял-демократична партія Молдови запропонувала президентові Мірчі Снігурові негайно зформувати уряд громадянської злагоди, в якому повинні бути представлені також і міністри від лівобережної частини республіки. Щоправда, при цьому соціял-демократи застерегли, що до нового уряду не повинні ввійти теперішні лідери Придністров'я.

ВИСТУПАЮЧИ НА ОБ'ЄДНАНІЙ СЕСІЇ обох палат польського парляменту, президент Ізраїля Хаїм Герцоґ підкреслив, що „протягом тисячі років Польща була найважливішим центром жидівської науки, досліджень юдаїзму, талмудистичних шкіл, а також жидівського мистецтва, поезії, літератури, музики і філософії".

ЗГІДНО З ОФІЦІЙНИМИ даними, на теперішній час підраховано 77 відсотків голосів учасників президентських виборів на Філіппінах. З цієї кількости Фідель Рамос, якого підтримувала Корасон Акіно, дістав 23.8 відсотка, Міріям Дефенсор Сантіяґо — 18.8 відсотка, Едуардо Коґуанґо — 17.7 відсотка. Суперники Рамоса заявили, що лічильні комісії фальшують висліди виборів на його користь. Парлямент оголосив, що спеціяльна комісія протягом шістьох днів перевірить результати виборів.

РАДА БЕЗПЕКИ ООН, яка через кожні два місяці обговорює питання щодо продовження міжнародних санкцій проти Іраку, постановила у середу, 27-го травня, залишити санкції в силі — на тій підставі, що Багдад не перестає саботувати резолюції ООН про ліквідацію іракських засобів масового знищення. Ролф Екеус, який очолює спеціяльну комісію ООН, заявив, що іракці всіма способами приховують значну частину своєї зброї від міжнародних інспекторів.

В СЕРЕДУ, 27-ГО ТРАВНЯ, азербайджанські бойовики в місті Курдамирі захопили як закладника підполковника збройних сил Співдружности Незалежних Держав Алєксандра Ґорського і вимагають за його звільнення викуп: 100 автоматів, 50 револьверів, чотири військових авта і шість гармат. Командуючий військами СНД у цьому реґіоні генерал-лейтенант Анатолій Архаров в інтерв'ю для аґентства Ассошієйтед Пресс заявив, що не піде на компроміс з людьми, які діють такими варварськими методами, і якщо Ґорському заподіють якоїсь шкоди, Архаров відповість на це належним чином.

В АМЕРИЦІ

ЗАСТУПНИК СЕКРЕТАРЯ Департаменту оборони ЗСА Стівен Гедлі, виступаючи цими днями в Конґресі, заявив, що Пентаґон хотів би запропонувати Росії та іншим республікам колишнього СССР створення спільної системи протиракетної оборони, яка у ЗСА називається Стратегічною оборонною ініціятивою (СОІ). С. Гедлі сказав, що створення такої системи принесе користь для Америки і дасть колишнім совєтським республікам можливість „захищати своє населення від небезпек, що існують на їх кордонах". Він не уточнив, про які небезпеки йде мова. Очікують, що президент Джордж Буш запропонує ідею спільної програми СОІ російському президентові Б. Єльцинові, коли він приїде в червні у Вашінґтон з офіційною візитою. Спільна СОІ дасть З'єднаним Стейтам ряд переваг, зокрема, звільнить від обмежень, якими зв'язує їх американсько-совєтський договір про протиракетну оборону, укладений в 1972 році.

У ВАШІНҐТОНІ ЗАКІНЧИЛИСЯ дводенні переговори між З'єднаними Стейтами і Европейською спільнотою у справах торгівлі. Як і на попередніх рундах, учасники переговорів не змогли вирішити суперечностей, що стосуються державного субсидування. Ще недавно Спільний ринок, здавалося, погодився зі закликом З'єднаних Стейтів зменшити субсидування фармерів. Але зовнішньоторговельний представник ЗСА Карла Гілл дала ясно зрозуміти, що „це невеликі поступки, які не міняють загальної картини". „Ми намагаємося, — сказала вона, — вирішити також справи про субсидування експорту".

ОЗНАЙОМИВШИСЬ ЗІ ЗВІТОМ Американської організації за проґрес в освіті, президент Джордж Буш був занепокоєний статистичними даними. Він зауважив, що американські школярі менше, ніж раніше, дивляться на телевізор, але й далі надто мало часу приділяють книжкам. Президент нагадав, що поставив перед освітньою системою ЗСА мету: до кінця століття добитися виходу американських школярів на перше місце у світі щодо успішности у природничих науках і математиці. „До цієї мети нам треба пройти довший шлях", — сказав Президент. На обіді місцевого відділу Республіканської партії в Атланті, Дж. Буш, який мав можливість ознайомитися зі звітом ще до його публікації, заявив: „Діти проводять перед телевізором понад три години і прочитують менш як п'ять сторінок в день. Це непорядок".

З'ЄДНАНІ СТЕЙТИ і Росія підписали нову угоду, яка дозволяє російським службовцям і компаніям в ЗСА і американським службовцям та фірмам в Росії уникнути подвійного оподаткування на їх доходи. Департамент фінансів ЗСА також повідомив, що почалися переговори з Україною і Казахстаном з приводу укладення нових угод про недопущення подвійного оподаткування. Заступник секретаря Департаменту фінансів ЗСА Джан Робсон звернув увагу на необхідність того, щоб після двосторонніх угод про оподаткування були вироблені і підписані інвестиційні угоди.

АЛЬМАНАХ УНС НА 1993 РІК

Редакція „Свободи" приймає матеріяли до Альманаху УНСоюзу на 1993 рік. В основному це видання Альманаху буде присвячене 100-літтю щоденника „Свобода", перше число якого появилося 15-го вересня 1893 року. Просимо авторів присилати статті на цю та інші теми до 22-го серпня 1992 року. — Ред.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money-order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Недобре тягтись за подіями

Майбутній совісний біограф 41-го з черги президента Америки, Джорджа Буша, матиме великий клопіт. З усіх 40-ка його попередників ані один не мав такої підготови до керування американською великодержавою, як він: колишній конґресмен, директор Центральної розвідчої аґенції (Сі-Ай-Ей), перший дипломатичний представник у суходільному Китаї, амбасадор в Організації Об'єднаних Націй, віцепрезидент ЗСА напротязі восьми років. Не можна вийти з дива, як з такою підготовою, та ще й колишній високий старшина летунства, нагороджений медалями за хоробрість у Другій світовій війні, отож, людина відважна, загартована, може робити стільки поважних помилок, які перекреслили його первісну величезну популярність.

Найбільшою історичною помилкою Джорджа Буша було його вперта довголітня віра в Москву, як найкращого ґаранта тривалости миру і спокою на Сході Европи, — як він міг звеличати Міхаїла Ґорбачова, як промотора демократії і миролюбного лідера, що довів до закінчення холодної війни, коли насправді Ґорбачов — поруч із своїми незаперечними заслугами — до кінця свого правління розбудував збройну силу СССР, підтримував комуністичні режими й рухи у широкому світі і сам ніколи не вирікся комунізму. Ніхто і ніщо інше не спричинило трагедію сотень тисяч осіб у країнах колишньої Юґославії, як закордонна політика Буша і його державного секретаря Джеймса Бейкера, який виразно спротивився був самостійницькому рухові Хорватії і Словенії, заповівши, що ЗСА не визнають їхньої державности. Щойно після того, як Европейська економічна спільнота з Німеччиною та Італією у проводі визнали державну самостійність Хорватії і Словенії (згодом також Боснії і Герцеґовини) — зробили це З'єднані Стейти Америки. Вони ніколи не погодилися були на примусове прилучення Совєтським Союзом Литви, Латвії й Естонії. Але, коли після довголітньої насправді геройської боротьби врешті таки відзискали свою самостійність, Буш визнає їх аж тоді, коли їх визнав Ґорбачов. Подібне сталося у відношенні до України, коли Буш і Бейкер зрозуміли помилковість орієнтації на московський центр і після того, як Буш заявив був українській делеґації у Білому Домі, що він визнає державність України, коли референдум 1-го грудня 1991 року вийде позитивно — Польща була першою, яка визнала цю державність, а Америка — 18-ою з черги.

Цікава характеристична риса президента Джорджа Буша — не дивитися на настрої і вимоги широких кіл американського суспільства, тільки робити за власною волею і власним судом. Можна би це схвалювати таке, як доказ твердости характеру. Але у Джорджа Буша така поведінка подобає на еґоцентричну і диктаторську, інколи сполучена зароґанцією. Відомо, що заламання його популярности прийшло тоді, коли він погодився на підвищення податків — усупереч своїй виразній обіцянці під час останніх виборів, що цього не робитиме. Тоді, у передвиборчій кампанії він заявив: „Дивіться на мої уста". Коли ж зламав свою обітницю — глузливо сказав журналістам: „Дивіться на мої бедра". Коли настала поважна економічна криза і в країні зродилася атмосфера неспокою — Президент наче наперекір усім грав щораз ґольфа і так давав себе фотографувати.

Мав він відвагу перевести збройну інтервенцію в Панамі, присилувати там тамтешнього диктатора генерала Мануеля Норієґу до капітуляції та поставити його перед суд у Флориді за пачкування до Америки наркотиків. Мав відвагу і зручність зорганізувати міжнародну коаліцію проти Іраку, призначив геніяльного стратега на командуючого всіма військами у тій війні, але на останньому етапі спартачив всю воєнну кампанію, бо всупереч пораді генерала Шварцкопфа не пішов відкритим шляхом на Баґдад і не скинув диктатора Іраку Саддама Гуссейна, тільки залишив його при владі — з дальшим величезним клопотом для всього світу. В минулому тижні несподівано підписав документ із забороною приймати втікачів із Гаїті, де запанувала військова диктатура, та з наказом відсилати кількадесят тисяч тих втікачів назад до Гаїті, бо, мовляв, це не політичні, а економічні втікачі. Вся американська преса обурилася, всі коментатори на телевізійних каналах вказували на грубе порушення славетного заклику на Статуї Свободи, яка горне всіх до себе: „Прийдіть до мене втомлені і бідні, прийдіть бездомні, гонені і спраглені свобідного життя, а я освічу вам ворота Волі".

Микола Руденко

УКРАЇНА В ШАТАХ НАРЕЧЕНОЇ

I

Кілька днів тому один із моїх друзів запросив мене в село Ясногородку, розташоване в 40 кілометрах на захід від Києва. У вересні виповниться два роки, як я повернувся на Батьківщину, але мені вперше після багатолітньої розлуки випало зблизька поглянути на Україну, коли вона переживає своє щорічне торжество — цвітіння садів. Боже, яка ж вона прекрасна в ці хвилини! Достоту щаслива наречена, прибрана у весільні шати. А цього року її й поготів доречно порівняти з нареченою: це ж таки перше цвітіння садів у справді незалежній Україні. Вічна удова, що навіть у рабстві лишалася прекрасною й молодою, вона сьогодні пошлюбилася із сонцем і небом, з Богом і Свободою.

Скільки в ній було розчавлено великого, неповторного, справді геніального за сім століть неволі, коли Україна мусила почуватися рабинею у власному домі! А тут раптом на мене повіяло незнищенною силою рідної землі й такою щедрістю цвітіння, що я відчув: за кілька десятиліть Україна надолужить втрачене у століттях рабства. Геній українського народу вимушений був слугувати не собі самому й народові власному, а тим, хто його поневолював. Скільки ми чуємо українських прізвищ, коли йдеться про наукові та мистецькі досягнення сусідів, особливо сусіда північного! А там український народ мов би й не існував для світу — світ лише сьогодні довідався, що землі й народ на північ від Чорного моря є чимось самобутнім, осібним, а не складовою частиною Росії.

І тут доречно поговорити про явища епохального характеру, які доволі парадоксально вкладаються в романсовий рядок: „Засмучений я тим, що весело тобі". Хоч це й може видатися дивним, але банальний романсовий рядок перетворився на формулу психологічного стану двох народів — російського та українського. На Заході, мабуть, іще не встигли усвідомити, якою мірою різняться настрої людей із середовища цих двох націй, котрі донедавна здавалися одніею нацією. Український народ переживає такі почуття, які має переживати дерево, звільнене від кущів омели, що почали вже здаватися його природною кроною — так густо вони опосіли колись величне, кремезне дерево. І відповідно омела переживає те, що й належить їй переживати, коли вона перестає отримувати живі соки дерева, від якого її відірвали...

Це порівняння може образити моїх російських друзів. Отож заради істини пошлюся на виступ посадника Сант-Петербурга А. Собчака, який так пояснював відсутність у своєму місті молока, м'яса й масла: увірвалося надходження продовольства із Прибалтики, Білорусії та України. Те ж саме міг би сказати (й справді казав!) посадник Москви Г. Попов.

Ні, я не хочу потьмарювати патріотичних почуттів рядового громадянина Росії. Йдеться не про нього, а про тих, на чиїх головах, мов на головах безчуттєвих каріятид, стояла російська імперія. Їх багато, дуже багато. Саме цих псевдопатріотів (як правило, всі вони великодержавні шовіністи) я й порівнюю з омелою — і переконаний, що маю на це моральне право. Та, мабуть, не варто приховувати, що похмурі настрої, пов'язані із розпадом імперії, властиві не лише столичним чиновникам — вони доволі глибоко проникли в російський народ.

Останнє легко зрозуміти, якщо тобі відомі вчорашні совєтські міти. Найбільш поширений із них — міт про „старшого брата". Рядовий громадянин у глибинах Росії жив значно гірше, ніж рядовий українець або литовець. Я знаю Росію від монгольських до польських кордонів — що не село, то купи гнилих дров, які називаються ізбами (хатами), довкола них не побачив жодного фруктового деревця. (Саме тому я так приємно був вражений цвітінням садів під Києвом). Та незважаючи на це росіянин ніколи не знав ментального дискомфорту, пов'язаного з національним гнітом. Національний гніт для нього взагалі не існував, росіянин не здатний навіть зрозуміти, що для когось — це велике лихо. Його навчили вірити, що він є визволителем народів, його всі люблять і зобов'язані любити, бо, мовляв, без нього розпадеться світ. І ось раптом виявляється, що все навпаки: ніхто й ніколи не любив нічого російського через войовничий московський імперіялізм. Як це тепер пережити й засвоїти?

Закінчення буде.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ДО ВСІХ І КОЖНОГО ЗОКРЕМА

Дорогі мої співвітчизники!

Пишу цього листа до газети з надією, що в цей спосіб зможу звернутися до більшої кількости людей. Пишу його не тільки, як українка до українців, але й як студентка.

У цей важливий для будівництва України час ніщо не є таке важливе, як виховання висококваліфікованої, кмітливої ґенерації українців. Наша Батьківщина має величезні природні можливості, але на жаль, 70 років комуністичної влади майже повністю винищили підприємницький дух у нашому народі. Люди навчились лише одного: дай!

Скільки з моїх співвітчизників приїздить до своїх родичів до Америки чи Канади і зразу ж кажуть: „Хочуть це! Купіть це! Дайте, бо у вас є! Чи не знайомі вам такі фрази?! Родичі думають, що купивши всяке добро в тутешніх магазинах, зроблять своїм племінникам, внукам та іншим родичам велику користь. От і ідуть ці молоді та і немолоді люди в Україну з валізами, повними подарунків, на кілька тисяч долярів.

Чи думали ви колинебудь, яка користь з ваших витрат. Ну, надіне ваш родич нову модну скіряну куртку, купить нове авто... Але розумом, душею залишиться таким же як і був до Канади: ані мудрішим, ані багатшим. А за кілька років, як зносяться обнови, знову проситиметься до Канади (на закупи). Що ж, немає нічого злого в тому, що ваші рідні в Україні будуть жити краще, ніж інші. Але... Є у східних народів прислів'я: „Як хочеш, щоб твій син мав на вечерю рибу, то не дай її йому, а краще навчи, як її ловити, щоб завжди міг мати її на своєму столі". Мабуть, цією мудрістю користувався мій стрийко, коли запросив мене до Канади, не на відвідини, а на навчання.

Повірте, у моєму житті не було нічого дорожчого, ніж ці два роки за лавкою університету, бібліотек та недоспані ночі перед іспитами, досягнутий диплом. Мої друзі в Україні сміялися: „От не мудра, тратить такі шалені гроші на освіту, а могла би стільки обновок купити, на все вистачило би стало".

Я завжди мріяла навчитися працювати так, щоб заробити на все, що мають інші, і ніколи не просити. Певна, що саме освіта в канадському університеті розширила мій світогляд, дала ідей та натхнення працювати. Десятого червня я буду однією з тих щасливих, які надінуть убрання випускника Торонтонського університету і отримають диплом. Земний уклін моїй родині, яка „навчила мене ловити рибу, а не дала готової". Мрію лише, щоб більше людей навчилося західного способу мислення, щоб мені легше з ними будувати мою Україну.

Може і ви, шановні мої співвітчизники, захочете комусь, з вашої родини чи ні, попасти до Канади чи Америки на навчання. Не кожному під силу заплатити такі гроші, але в єдності ми — сила. Об'єднаймося для того, щоб дати іншим багатство розуму.

Оксана Яцик,
Міссісаґа, Онт.

Микола Бароболяк

ПРОБЛЕМИ МІЖНАРОДНОЇ ПОЛІТИКИ НА КРЕДИТ

Не цілий рік тому майже ціла Америка співала за Бушем „осанна". Совєтський Союз, що висотував із ЗСА нерви і кошти — просто станув. До ейфорії додала перемога над Саддамом Гуссейном. Доказ, що ЗСА відтепер єдина і незаступима потуга! Була суперпотугою, коли приходилось ділити впливи з другою мілітарною суперпотугою — СССР! Відтепер Америка суперналпотуга! Буш приобіцяв іменем нової „надсупер" завести й утримати у світі „новий порядок". Як це довершити? Очевидно теж непобориними „супер" воєнними силами, які перемогли у війні за Кувейт.

А де новий ворог? Нема після розгрому СССР „великого" суперника. Але під впливом відродження після упадку комунізму націоналізм зачнуть виринати „регіональні „конфлікти". І ось нове воєнне завдання для Америки: коли і де тільки покажуться такі вогнища неспокою, негайно їх у зародку гасити. Тому Америці не роззброюватись. Конечно втримати воєнне поготівля, не думати про ...„дивіденду миру".. Мала б Америка сповняти ролю поліціянта світу і гарантора миру самотужки? Не буде це завдання міжнародної спільноти, як це було продумане, коли творено ООН? Коли виринув клопіт у Панамі, ЗСА не відкликались до ООН, щоб прикликати Норієгу до порядку. **Просто американські сили ступили на територію суверенної держави, і „зробили порядок" із Норієгою. Протестів у світі не було. Були поважні жертви, але Норієга під американським судом.**

Виринула пізніше проблема на Близькому Сході. Не було серйозних протестів проти висилки туди американської воєнної армади при номінальній військовій співучасті інших країн. Співпраця інших країн зі ЗСА звелась там радше до покриття коштів цієї хрестоносної виправи Америки. І насправді Японія, Німеччина й інші держави покрили львину частину її видатків. А все ж ЗСА прийшлось додати до того бизнесу понад 5 більйонів долярів. Всього п'ять? А й те забагато для заборгованої країни. Коли б ужито були ці п'ять більйонів на направи шляхів і мостів у ЗСА, що в катастрофальному подекуди стані, коли б їх вжито на забезпечення праці для міського населення ЗСА не було б мабуть прийшло до трагічного бунту в Лос Анджелесі...

Японія і Німеччина економічно просперують, бо у них нема надмірних коштів на збройння. А виходить, що воно не йде впарі: добробут і збройння. Хвилево так. Заводи продукуючі зброю працюють повною парою, і робітник заробляє. Але це — добробут — не кредит. А борг приходиться відтак платити. Навіть дуже багата країна не може дозволити собі на воєнні видатки понад фінансово здорову господарку.

Лос Анджелес — це перший віритель, що виставив Білому Домові рахунок за дотеперішню його політику супердержави. Не докоряється голосно за минулу фінансову політику спрямовану головно на втримання провідної позиції ЗСА у світі, не говориться, що неможливо фінансувати імперіяльні амбіції і не занедбати добробуту країни, кажеться тільки час, щоб Президентові заінтересуватись і економічною долею власної країни. Відкрито не звинувачується у лихові зорієнтування економіки країни на втриманні воєнного потенціялу країни, бо це непатріотично, а нарікається на расизм, як корінь усього лиха. І то для заспокоєння умів, на односторонній расизм. Звинувачується за расизм поліціянтів, які перебрали мірку, коли врешті зловили злочинця, який заставив їх гнатись за ним стомилевою скорістю, але не добачається расизму у побитті з наміром убити водія вантажного авта тільки тому, що білий попав під руку. Не в расизмі тут корінь лиха з тими заворушеннями в країні.

Нині американські міста стали своєрідними „кантонами". В містах такі спільноти діють як афро-американці, еспанськомовні, корейська, в'єтнамська — знаєте їхні назви. І ці спільноти розростаються у впливах і силі. Коли за десятиріччя 1980—1990 роками між іміґрантами до Америки було усього 10.4 відс. новоприбулих з Европи, то з Азії було їх 37.3 відс., з Мехіко 22.6 відс., з карайбського простору 12 відс. А все те побільшує існуючі „комюнітіс" і додає їм розмаху і політичного потенціялу. Найгірше, що цей приріст з Південної Америки й Азії іригує понад 30 мільйонів автохтонного чорного населення, яке має право підкреслювати його вклад у розбудову Америки.

Перестає жеврити вогонь під славнозвісним американським „перетоплюючим казаном", а підноситься голос про національності: чорну, еспанську. Казан працював доки мав завдання перетоплювати народи більш-менш близької культури. Італійці, чи поляки лізли у той котел із деякою

(Закінчення на стор. 4)

ПРО БОСНІЮ І ГЕРЦЕҐОВИНУ

У статті п. з. „Як з цією Боснією-Герцеговиною" „Свобода" з 19-го травня, Микола Бароболяк вважає, що серби є більшістю у Боснії. Для підтримування цього він наводить стару статистику з 1959 року. Згідно з теперішньою офіційною статистикою, яка наводить цифри: мусулмани 44 відс., серби 31 відс., хорвати 17 відс., то серби є меншістю, а не більшістю.

М. Бароболяк вживає ту стару і сумнівну статистику як арґумент на його погляд, що Боснія — Герцеґовина як самостійна держава не має будучности. Можливо, що цей висновок має реальну підставу, якщо взяти до уваги факт, що Сербія і частина сербів у Боснії застосовують жахливий терор супроти інших національних груп, включно з українцями, які там живуть. 1-го березня в Боснії-Герцеґовині відбувся референдум, у якому більшість (99 відс. із 64 відсотків голосуючих) у вільних виборах заявилася за її незалежністю. Але того волевиявлення не респектують серби і заперечують основні людські права більшости цієї країни. Якщо б не було сербського втручання, то народи Боснії жили б мирно і ця держава таки мала б будучність.

Вільний світ, а особливо українці, повинні заступати права народів на їх самовизначення.

Орест Дейчаківський,
Гельсінкська комісія,
Вашінгтон

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

Любов Коленська

„Літературний Львів" — переємник журналістичних традицій і первісток нового

I

Багатоілюстрований культурно-громадський тижневик „Літературний Львів" — це небуденна подія у журналістичному світі України. Його поява — це незаперечний доказ зростання нашої батьківщини і її талантів у всіх аспектах культури. Зразу приковує увагу і зворушує — вгорі на першій сторінці — герб княжого города Львова — лев — на фоні символів культури.

Листаючи сторінки нового 16-сторінкового тижневика, перше число якого опубліковано в січні цього року, — огортає радість із небуденного, хвилює ностальгія за Львовом — тим, що був для нас колись та й оцим, що є тепер. До того, це видання аж до болю із найрідшою назвою у світі — „Літературний Львів" — ворушить спогадом про інші давні і дещо вже призабуті львівські журнали, як місячник „Літературно-Науковий Вісник" (1898—1932), що деякий час виходив і в Києві, ілюстрований місячник — „Літопис Червоної Калини" (1914—1921), літературно-науковий місячник католицького напряму — „Дзвони" (1931—1939), літературно-науковий і громадський місячник — совєтофільського напряму — „Нові Шляхи" (1929—1939), літературно-мистецький двотижневик „Назустріч" (1934—1939) та ілюстрований місячник літератури, мистецтва і культури „Наші Дні" (1941—1944). Обидва останні журнали найбільше співзвучні із сучасним львівським тижневиком. Колись оці журнали були джерелом інтелектуально-літературної та громадської сили, на яких виростали покоління. Хто як не вони гуртували менші і більші таланти, а з цим і об'єднували у велике коло читачів у духовній столиці України — Львові.

Читаємо як зображує перед громадою оцей тижневик Роман Лубківський — головний його редактор, поет, перекладач, голова Ради Львівської організації спілки письменників та амбасадор України в Празі. У „Слові до читача" Р. Лубківський обзнайомлює із рельєфом тематики тижневика, із його ідеологічним підґрунтям і напрямними, коли він пише: „Все, що приходить на світ з першими кроками відновленої державности, матиме особливі прикмети. Знаменням часу є створення або відновлення видань, які покликані, на наш погляд, реалізувати постулат: від суверенної особи — через суверенність культури — до суверенної держави. Цій меті має служити і новий громадсько культурний тижневик 'Літературний Львів'. Генетично пов'язуємо його з виданням франківського типу, з журналами 'Назустріч' і ,Наші Дні', стилістично із тими сучасними часописами, які є позапартійними і пильно дбають про відображення усіх спектрів громадсько-політичної дійсности духовного життя, сповідуючи єдність світового українства, цілісність української культури. Хочемо бути відкритими для світу, зрозумілими і надійним джерелом для тих, хто хоче ближче пізнати українську історію, культуру, ментальність. Кличемо до співпраці всіх, хто зацікавлений в діялозі, чесному обміні думок, непідробних морально-естетичних цінностях". І в закінченні Р. Лубківський додає ще такі слова: „'Літературний Львів' хоче бути самим собою, мати свій погляд на речі, на світ, на життя."

Тож і не диво, що в отих ще не зовсім виразних і прозорих і до деякої міри бурхливих часах, в яких іноді щойно викристалізовується громадська думка, де ще в декого слово „державність" — не зовсім устійнене, а навіть поняття абстрактне — велику частину цього тижневика займають статті, у яких автори посилаються на єдинотворчий і єдинолінійний шлях у напрямі побудови української держави на принципах колишніх і сучасних будівничих державницької думки. Й послідовно йдучи в цьому напрямі — у „Літературному Львові" перехрещуються, сходяться і шукають доріг та дзвінко лунають слова Михайла Грушевського, Романа Качурівського, Михайла Косіва і Юрія Липи, де із його твору — трилогії „Державність України" вибрано уривок п. з. „Призначення України". Він твердить: „Не завжди є корисне для України ставити на перше місце якусь доктрину чи навіть козацький запал і пиху. Це не відповідає характерові українського державного будівництва, не будує українського дійсного життя". Опісля Ю. Липа ще більш увиразнює свою думку: „Далеко важніші є події, що виявляють справжні риси української державности. По 1917 році безперервно ростуть українські державні групи, інституції обновлюються і сяють силою. Нові набирають глибшого змісту. Все яснішим стає, чому переховалася в українській державі корона короля Данила, все виразніше історичний зв'язок із середньовічними братствами ‚Просвіт', з давніми валками чумацтва — сучасних союзів кооператив. Навіть на еміграції в Европі, Азії й Америці плекаються традиції львівських частин. Не є припадком, що й еміграційна УНР переховує клейнод Мазепи. Державність стає виразною не як література історія я і не як накинена чужинецька дисципліна, а як розвій асоціяцій на підложжі власних традицій".

У „Літературному Львові" є теж статті і на біологічні теми, і на теми космосу. Цікава стаття Людмили Коваль, аспірантки Львівського університету п. з. „Як виховувати провідників народу". Л. Коваль, яка знаменито орієнтується у мережі і діяспорного шкільництва, інформує про Український Вільний Університет у Мюнхені про 70-річне його існування і широкозакроєну наукову діяльність. Марія Базелюк пише про скульптора з Канади Леоніда Молодожанина, а процитовані його слова ставлять заголовок статті — „Для мене найголовніше в житті" — це скульптура"

Закінчення буде.

В ЧЕТВЕР, 28-ГО ТРАВНЯ, Верховна рада Російської федерації оголосила 12-те червня Днем Незалежности Росії. 12-го червня 1990 року перший з'їзд народних депутатів РСФСР прийняв закон про суверенність республіки.

Новий Відділ Союзу Українок

29-го березня цього року на Союзівці відбулася незвичайна подія, яка принесла багато приємности присутнім і учасникам. Відбулися хрестини нового, 95-го Відділу СУА. Подія приємна, прекрасна. Вона є доказом, що ми живемо, розвиваємося, працюємо. На цю подію з'їхалося багато союзянок і гостей. Заля була переповнена у повному розумінні цього слова.

Патронкою Відділу обрано Катерину Зарицьку-Сороку, біографію якої прочитала членкиня Відділу Таня Кузьмин. Отець Бучик відправив молитву і довершив урочистий акт хрещення Відділу. Отець Бучик привітав новий Відділ, підкреслюючи вагу і значення корисної праці Союзу Українок Америки.

Голова нового Відділу Маріянна Заяць, привітавши присутніх, передала слово заступниці голови (вона ж і „старостіна") і ведення цілої програми Дзвінці Чорній-Ґалій.

Хресні мами Ольга Гнатейко, Лідія Яців, д-р Стефанія Барановська і Оксана Линець сердечно привітали новий Відділ, побажали йому успіхів в усіх ділянках — культурній, харитативній і громадській.

Головну Управу репрезентували Ольга Гнатейко — референтка, і Надія Савчук — голова Окружної Ради.

Новий Відділ вже показав себе на ділі, влаштувавши кілька базарів у Ґалерії для американців, на якому продавалися українські експонати. Після офіційної частини відбулася, як завжди, смачна перекуска, а потім перейшли до художньої частини.

В різноманітній художній частині брали участь: музика Гриць Гриньовець і Стефан Бень, які заграли кілька мелодійних пісень. Членки Відділу артистки-співачки разом з солістом Союзівки Славком Пивоварином відспівали кілька пісень, а на кінець всі разом дали сценку-жарт „Зі сиром пироги", де головну ролю дуже вправно відіграв Роман Василик Ціла імпреза була приємною, цікавою.

Бажаємо новому Відділові успіхів, задоволення з корисного діла на добро цілої організації — Союзу Українок Америки.

Людмила Гайдар

У ТОЙ САМИЙ ЧАС, КОЛИ цілий ряд вірменських сіл перебувають під інтенсивним гарматним обстрілом з території Нахічевану, іранські студенти провели в Теграні масову антивірменську демонстрацію, під час якої засуджували також політику ЗСА, Франції і Росії, яка нібито є спрямована на придушення ісламського руху у світі.

Зустріч з І. Драчем

Зустріч в Народному Домі в Ню Йорку: (зліва) о. В. Базилевський, о. П. Пащак, І. Драч, Р. Данилюк, Є. Стахів.

З ініціятиви дирекції Українського Народного Дому в Ню Йорку відбулася в п'ятницю, 8-го травня, зустріч з Іваном Драчем, співголовою Руху, депутатом Верховної Ради України, визначним поетом.

Достойного гостя від дирекції Українського Народного Дому привітав Роман Данилюк. Під час обіду Роман Данилюк попросив Евгена Стахіва до слова і він згадав перші зустрічі з Іваном Драчем, Дмитром Павличком та іншими поетами ще в 60-ті роки. Завдяки покійному Теодорові Шумейкові наші поети мали змогу тоді виступати в престижевій залі американського Прес-клюбу.

Іван Драч у своєму слові підкреслив, що Україна довгими роками змагалася за свою самостійність і врешті прийшли неймовірні зміни — замайоріли блакитно-жовті прапори не тільки в Україні, але й на Пенсильвенія Авеню, на Білому Домі у Вашінґтоні. Маємо свою державу, для якої треба продуктивно працювати, як в Україні, так і в діяспорі.

Під цю пору І. Драч очолює Товариство „Україна", яке колись не мало доброї репутації в наших очах, але тепер треба все зробити, щоб Товариство працювало в правильному напрямі, щоб праця була звернена на допомогу східній діяспорі — українцям на Далекому Сході. Треба творити українські і українсько-англійські школи, забезпечувати їх підручниками.

Українська держава, як кажуть, постала без проливу крови, але скільки крови пролили мільйони українців за свою Україну! Українська держава тільки-що постала і вона потребує об'єднаної праці усіх, вона не може обійтися без української діяспори, зокрема на Заході. Відносно того, що, мовляв, про нас не пише світова преса, то треба взяти до уваги пораду Кісінджера, який сказав І. Драчеві: „Заплатіть і тоді знайдете когось, хто напише добру статтю про Україну". „Ми повинні безумовно з'єднатися. Якщо ми нашої України не зуміємо вдержати, то ми таки нічого не варті", — закінчив Іван Драч.

Опісля присутні ставили різні запитання, на які Іван Драч готовий був відповідати. Щодо Криму: це дуже скомплікована гра. Це справа міжнародної політики. Крим для росіян — це Каліфорнія чи Фльорида для американців.

На запитання, чи Товариство „Україна" видає свій журнал в англійській мові Драч відповів ствердно і погодився з пропозицією, щоб у ньому вміщувалися докладні матеріяли про винищування українського народу комуністичним режимом. Товариство „Україна" разом з іншими організаціями приготовляється до відзначення 60-ліття голодомору в Україні.

Чи використовуватимуться архіви для написання історії 20 — 30 років? Усі чинники — президент, уряд та діяспора спільно мусять працювати в тому напрямі. Також у справах релігійних ми мусимо порозумітися між собою. Не важливо, яка церква в якому селі, а важливо, щоб булаукраїнська та християнська Ми мусимо використати останню шансу, яку нам Господь дав у тому тисячолітті для зміцнення нашої держави.

Відносно партій в Україні: на думку І. Драча, Україна повинна бути демократичною державою. Демократична партія складається майже з самих інтеліґентів. Наради на з'їзді були ділові та конкретні. Ця партія має значення в парляменті. Натомість шовінізм не є корисним для України, це не популярний напрям у сьогоднішньому світі.

Що робиться у справі усунення партократів? Це процес повільний, але він продовжується.

До питання греко-католицької церкви в Україні, зокрема в східніх областях. В тій справі треба розумно підходити. Римо-католики дістали костьоли у Києві, а греко-католики ще ні. Депутати греко-католики повинні ту справу піднести у парляменті. Як теж собор греко-католицьких епископів у Львові повинен звернутися до Верховної Ради у цій справі. На закінчення цієї приємної товариської зустрічі Роман Данилюк подякував присутнім, а їх було понад 50 осіб, за їхню участь та попросив о. прото пресвітера Володимира Базилевського відмовити молитву.

Евген Стахів попросив присутніх зложити пожертви для товариства „Україна", яке потребує фондів на розвиток шкільництва та придбання підручників для українців на Далекому Сході.

Присутні щиро відгукнулися на заклик і збірка, яку перевів Іван Винник, дала вислід в сумі 2,675 дол. Іван Драч зложив щиру подяку за пожертви.

Христя Навроцька

ПРИЯТЕЛІ РУХУ ПІВНІЧНОГО НЮ ДЖЕРЗІ

СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ

2,240 дол. д-р Р. Кравчук. **2,000 дол.** д-р Л. Явний. **1,400 дол.** І. Темницький. **1,155 дол.** М. Возняк. **1,130 дол.** В. Величковський. **615 дол.** М. Лесько. **По 600 дол.** д-р Д. Миндюк і Х. Бриндзя. **565 дол.** Б. Процюк. **По 500 дол.** д-р Б. Галібей, д-р Я. Ляшевич, М. Шпетко, Кредитівка „Самопоміч" — Нюарк. **426 дол.** М. Яворський. **По 420 дол.** С. Андрушків, О. Яворська. **409 дол.** Я. Бігун. **398 дол.** Р. Ричок. **395 дол.** І. Юрчук. **390 дол.** П. Грищак. **350 дол.** Р. Галібей. **340 дол.** Н. Загайкевич. **По 335 дол.** Б. Чайковський, В. Гординський. **По 310 дол.** Р. Андрушків, І. Хамуляк. **По 300 дол.** Х. Голубець, Е. Луцький. **По 250 дол.** д-р Ю. Бояр, Союз Українок 24-ий відділ, Я. Коструба. **По 225 дол.** Заремба-Филипчак, Д. Кордуба. **По 220 дол.** Я. Ткач, д-р А. Бурачинський, П. Буняк. **210 дол.** А. Бояр. **205 дол.** В. Журавель. **По 200 дол.** А. Сумик, д-р Ю. Темницький, А. Андріюк, О. Білевич, Д. Будна, д-р Т. Крупа, М. Венке, І. Марченко, В. Роговський, д-р Я. Рожанковський. **195 дол.** Л. Крамарчук. **185 дол.** О. Голинський. **По 180 дол.** Д. Каранович, Н. Витанович. **По 175 дол.** д-р Б. Шебунчак, д-р Т. Шеґедин, З. Воробець. **155 дол.** К. Приходько. **По 150 дол.** Е. Лоґуш, Р. Савицький, Д. Бобеляк, П. Трешневський. **140 дол.** Е. Саламаха. **130 дол.** М. Дереш. **По 125 дол.** о. Б. Желехівський, М. Юркевич. **По 120 дол.** К. Гречак, М. Гнатейко, М. Луцкевич. **113 дол.** Т. Василик. **111 дол.** Б. Бобак. **107 дол.** О. Мусаковська. **105 дол.** М. Сиґіба. **102 дол.** Р. Гнатів. **По 100 дол.** Ю. Бачинський, М. Борис, д-р Б. Худіо, В. Черевко, Б. Целюх, М. Чабан, М. Гринюк, д-р Б. Бурак, А. Храпливий, Г. Диршка, Е. Федоренко, о. монс. Й. Федорик, Й. Федун, Д. Ґуляк, д-р Р. Граб, д-р Г. Ґіліцінський, Б. Гайдучок, Я. Гнатів, Ю. Яворський, Е. Котик, А. Яворський, Ю. Яримович, Б. Кобзар, О. Темницький, Ю. Іванків, д-р Б. Свистун, Я. Леськів, В. Клапіщак, Б. Кудрик, Н. Кліш, В. Кікта, І. Качмарський, А. Кулик, Д. Кузик, С. Лантух, В. Мицьо, В. Могучий, Немировський, д-р Я. і Р. Рожанковський, Б. Шандор, В. Сенежак, М. Стефанів, М. Сернівка, д-р Ю. Стефанівський, Ч. Ванат, В. Воловодюк, о. М. Вівчар, Я. Волошин, Б. Боднар, Х. Блаженко, Н. Ходновський, С. Пришляк, В. Баранецький. **81 дол.** В. Кирейко. **По 80 дол.** М. Цяпка, Е. Ратич. **По 75 дол.** А. Коренець, С. Нагнибіда, В. Данилюк, Е. Мельничук, К. Ваньо, П. Воїнов. **По 70 дол.** Т. Чіх, Л. Коленський. **64 дол.** М. Литвин. **По 60 дол.** І. Черний, Н. Качмар, д-р С. Ничай. **59 дол.** О. Вітер. **По 50 дол.** д-р М. Бих, Е. Бренич. **53 дол.** Е. Кобільник. **По 50 дол.** С. Ориняк, Е. Коваль, Р. Борчук, О. Бойко, Р. Бойчук, І. Богданів, П. Дзидзора, М. Філевич, В. Ґной, М. Герець, С. Ґлют, Р. Галабурда, Л. Гук, Р. Кобрин, Р. Лапічак, В. Куй, Н. Клим, М. Ґерус, д-р В. Кліш, Я. Клюфас, Р. Лесько, Д. Ліщинський, М. Мочула, М. Миськів, П. Мельник, М. Олесницька, М. Тарнавський, М. Онишкевич, Б. Паславський, Д. Пенцак, Л. Підстригач, С. Рожанківський, Я. Рудавський, О. Русинко, Н. Рубич, Г. Шпигульський, А. Тимкевич, М. Сернівка, Є. Шафран, С. Собчак, д-р С. Семчишин, О. Склепкович, Дж. Вацлавський, Е. Змій, І. Хмілевський, А. Климаш, д-р Ю. Демидович, В. Мандюк, Дж. Кучер. **По 45 дол.** О. Гарасимович, О. Ганас, О. Олесницький, Р. Микита, В. Рудакевич. **По 40 дол.** А. Дзедзик, Г. Лимар, П. Паценко, Союз Українок відділ 182. **По 37 дол.** В. Барка, С. Лобур. **По 35 дол.** М. Ярко, І. Зєлик, Л. Річман. **По 30 дол.** І. Галій, С. Домарецький, М. Іванців, І. Іванчук, д-р Б. Криницький, П. Кріль, В. Левицький, А. Пєх, З. Терлецький, Є. Шипайло, М. Бурак, Р. Ліс, о. С. Пастухів. **По 25 доларів** М. Бачинська, О. Бобровський, Л. Гладка, М. Бокало, Р. Береза, В. Безсонів, Л. Харченко, Р. Хаджай, І. Дурбак, Б. Кутко, Р. Голод-Третяк, А. Гончарів, А. Іваськів, Г. Іваськів, Е. Лозовий, З. Ковальський, Л. Коленська, Ю. Кісілевський, Б. Кміцикевич, Т. Кульбіда, П. Міхоцький, О. Морозевич, Г. Мікуленко, Р. Робак, Б. Мельничук, В. Ортинська, Ю. Олесницький, Ю. Полянський, Ю. Рос, І. Павленко, І. Турянський, Т. Тонкошкур, д-р І. Сумик, П. Величко, Т. Склепкович, Я. Січинський, М. Шпигульський, М. Стебельський, М. Сенишин, М. Вожаківський, О. Варварів, М. Кіселик, Ю. Смит, В. Мацковський, П. Семенюк, Н. Басняк, **По 20 дол.** А. Бойчук, І. Бемко, Р. Загайкевич, І. Бараник, С. Білинський, М. Борбич, С. Білик, Бакалець, П. Бабяк, П. Бодnаренко, С. Білик, В. Циган, О. Фарміґа, М. Чолган, І. Цапар, С. Хамула, В. Дідух, І. Фізер, Е. Голюка, Б. Геврик, Я. Гусак, д-р С. Гул, А. Грубек, К. Гук, Г. Кушленський, Л. Калинич, М. Кливак, Ю. Камінський, М. Котляр, Ковалик, А. Кузів, З. Кулинич, А. Клименко, Г. Клименко, М. Касіян, О. Лисинецький, М. Коваль, М. Коргут, Л. Ласій, М. Лабунька, М. Лещук, В. Леник, М. Луців, О. Лацко, П. Мілянич, С. Магмет, Ф. Мартин, О. Мельничук, С. Микула, С. Мисило, І. Іванків, Н. Мандюк, Л. Мазурець, А. Бурак, В. Вінтонів, К. Моек, В. Зуковець, Р. Смолінський, О. Онишкевич, А. Напора, В. Оліярник, С. Оленик, С. Подоляк, В. Псуй, А. Прядка, В. Пасічняк, Р. Пєх, Л. Почтар, П. Різанів, В. Різанів, В. Рудакевич, В. Рудко, М. Титла, Я. Турянський, Н. Титла, О. Шевчук, Н. Слинко, Т. Сумик, М. Солонинка, М. Слабодух, І. Сускребо, Садовик, С. Подоляк, Г. Савчук, К. Войцеховський, Ф. Вірстюк, І. Васильків, М. Завицький, Задорожний, О. Загайкевич, С. Забродський, Ю. Нємчук, І. Яворський, Ю. Хмілевський, М. Ярко, І. Савчин, О. Труш, І. Лісович, І. Пристай, В. Шкіц, Русинський, М. Миськів. **По 15 дол.** В. Бойчук, Г. Чорний, П. Шпирка, В. Данік, І. Раковський, Н. Тарасюк, Ю. Заблоцка. **По 14 дол.** Т. Богданська, В. Стельмах. **По 12 дол.** Н. Гуда, А. Мороз. **По 10 дол.** Я. Балабан, Г. Буняк, Біланич, Б. Бурачинський, В. Булія, В. Білов, Я. Бріль, В. Бобиляк, Я. Балабан, В. Боярський, П. Ігнат, І. Білоґан, О. Бобиляк, Л. Бокало, Т. Бутович, Е. Харченко, М. Чербетко, В. Чупа, М. Чабан, І. Доброход, І. Довган, М. Федорів, М. Грибович, Н. Гуменюк, А. Гатала, Р. Гентіш, М. Іваницький, М. Іванців, Б. Іллян, Я. Івасечко, С. Іваночко, Н. Яворський, Ю. Яцун, К. Коничка, М. Красножоний, А. Кравець, Кропивницький, М. Кормило, Р. Яворський, Б. Калявур, Ю. Костишин, М. Карлицький, Р. Кузишин, Т. Кулик, М. Кордуба, А. Косцьолек, А. Креденсер, О. Ткач, М. Кашніца, К. Керничний, І. Кучина, П. Колодка, О. Лацко, О. Мурза, М. Лабенський, Й. Лисогір, К. Мурза, Ю. Масличан, В. Марущак, Е. Маліновський, А. Маркович, Матвійцьо, А. Макух, С. Мороз, Озимко, В. Остапяк, О. Пітьо, Половчак, Т. Понос, Н. Пелтишин, І. Пукалюк, Н. Пеленський, М. Патко, В. Петришин, Т. Полянський, Б. Полянська, А. Рісро, Романюк, И. Томоруґ, Тернавський, Г. Савчук, Л. Савчин, В. Шпирка, М. Струк, С. Стефурак, В. Салевич, В. Слиж, Д. Возняк, Г. Венке, П. Жолондек, М. Василюк. **По 9 дол.** А. Пертестрат, Перегінець, Сливка. **По 8 дол.** М. Савчак, Л. Павлович, М. Лобур. **По 7 дол.** А. Анс, Є. Куриляк, Р. Шварц, М. Козюпа, А. Пєх. **По 6 дол.** І. Ангеєр, А. Зєлик, В. Савицький, І. Стойко. **5 дол.** і нижче отримано на загальну суму дол. 383.

Управа Приятелів Руху Північного Ню Джерзі складає щиру подяку усім жертводавцям. Зібрані фонди були в основному призначені на допомогу студентам, які бажають продовжувати студії (т. зв. аспірантуру) на американських університетах, щоб збагатити професійні кадри так дуже потрібні Україні.

Вислано до різних університетів сотні пакетів з матеріялами, які необхідні студентам, щоб здати іспити і бути прийнятими на студії в ЗСА.

Вислано книжки з різних ділянок науки професорам на Україні, а також подано фінансову допомогу студентам, які вже студіюють в ЗСА. Крім того, Т-во Приятелів Руху поширює свою діяльність на видання потрібних книжок (історія, література, шкільні підручники). Для реалізації намічених проєктів звертаємося до нашого щедрого патріотичного громадянства за пожертвами. Чеки просимо виписувати на: Friends of Rukh, Ac/t No. 6231. (число податкового звільнення: ЗУАДК — 231-360863).

Проголошуючи цей список, ми вибачаємось за помилки в прізвищах і висоті пожертв. Будемо вдячні за Ваші зауваження, які візьмемо до уваги в наступній листі.

Роман Ричок, скарбник

Роман Андрушків, голова

ВІЦЕПРЕЗИДЕНТ ДЕН КВЕЙЛ вважає, що головним суперником Джорджа Буша буде не кандидат Демократичної партії Билл Клінтон, а незалежний кандидат Росс Перо. „Без сумніву, Перо — серйозний суперник", — підтвердив лідер демократів у Сенаті Джордж Мітчелл, однак він не вважає, що його однопартєць Клінтон буде менш серйозним претендентом на пост президента. Але підрахунок голосів, проведений газетою „Ю-Ес-Ей Тудей" на підставі опитування громадської думки у 25 стейтах, показує, що Квейл має рацію: головним суперником Буша є Перо. Опитування, проведені у 25 стейтах серед 324 з 538 членів колеґії виборців показують, що якщо б вибори відбулися нині, то Клінтон переміг би лише в рідному стейті Аркенсо, який має тільки 6 голосів виборців. Президент Буш набрав би 190 голосів виборців, а Р. Перо — 128.

Загальні збори 214-го Відділу УНС

214-ий Відділ УНС відбув 29-ті Річні загальні збори 13-го березня ц.р. в домівці УСВТ „Чорноморська Січ". Збори відкрив голова інж. Осип Сташків, який привітав учасників, подав порядок дня, що його прийнято, і провів вибір президії, до якої ввійшли О. Сташків — голова і О. Труш — секретар. Після відчитання протоколу з попередніх зборів і його прийняття, звітувала уступаюча Управа: голова, секретарка, організатор від ділу і контрольна комісія.

Звіти виявили, що Управа відділу вив'язувалася із своїх завдань задовільно. Секретарка взірцево провадила рекордову і членську книги і вела кореспонденцію Відділу з членством і Головним Урядом. Нині Відділ налічує 131 активного члена.

Голова О. Сташків у своєму звіті заторкнув проблему приєднання нових членів і зупинився над діяльністю Відділу протягом звітної каденції. Відділ брав активну участь у спортовій ділянці і допомагав молоді у спортових імпрезах „Чорноморської Січі", крім цього вже третій рік підряд переводить святомиколаївські зустрічі з дітворою і родичами. Брав активну участь у діяльності Окружного Комітету УНС. Тут належиться особлива подяка і признання Головному Урядові за його моральну і фінансову підтримку для молоді, які організував Відділ.

Після відповідей і дискусії контрольна комісія подала внесок на уділення уступаючій управі абсолютєрію з признанням, що збори прийняли одноголосно.

На пропозицію Мирона Стебельського вибрано управу в такому складі: інж. О. Сташків — голова, Анна Твардовська — секретарка, Іван Стефуришин — касир, О. Твардовський — заступник секретаря і організатор. Контрольна комісія: Осип Труш — голова, Роман Пиндус і Євген Бренич — члени.

Після вибору у точці „Пропозиції і побажання зборів" відбулася вичерпна дискусія на тему приєднування членів. Тут взято до уваги всі аспекти для підсилення зусиль для придбання нових членів, бо без припливу нового членства в ряди УНС майбутнє вельми заслуженої інституції буде повільно послаблене. Тому вся увага цієї дискусії була зосереджена на методах, які дали б спроможність управі Відділу збільшувати кількість членів.

Президент...

(Закінчення зі стор. 1)

У привітальнім слові губернатор Войнович назвав дії президента Буша для поборення комунізму і для укріплення постали незалежних держав, та надлив його Медалею Волі. Золото-бронзова медаля величиною 2½ інча у промірі, має в центрі смолоскип, окружений листками лавру і є прочепленний до американської трикольорової стяжки для завішування медалі довкруги шиї.

У 15-хвилинній промові президент Буш представив „етнікам" з европейського суходолу свої пляни і доказав слухачам, що від непродуманої промови в Києві 1-го серпня 1991 року основно змінився і почав ступати правильним шляхом. Реакція учасників вказувала, що вони вдоволені зміною курсу політики. Приємно було почути про зміну політики в Білому Домі і в Державному департаменті.

Час до приїзду президента Буша для астродому заповнила коротка програма Огайського руху національностей, ведена словенцем Тоні Петкосіком. Програму почав молитвою парох римо-католицької катедри о. Теодор Маршал, а закінчив баптистський пастор Тед Ковінс. Відповідне слово сказав 78-літній Ралф Перк, основник у 1959 році Огайського руху національностей і заслужений діяч Великого Клівленду; співав огайський хлоп'ячий хор під диригуванням Олександра Мусійчука та грала чеська духова оркестра під батутою Билла Громадки. Зібрання вітав посадник Парми Майкл Ріс, а проклямацію вітали посадники кільканадцятьох громад.

Осип Труш

ЗАМІСТЬ СУЧІНДИ Крапрашни, якого демократична опозиція змусила зрезигнувати, прем'єр-міністром Таїлянду став колишній воєнний летун Сомбун Рагонг. Спостерігачі передбачають, що народ не прийме його, як і Сучінду. Сомбуна призначила на пост та сама коаліція з п'яти партій, яка в квітні цього року висунула Сучінду. Призначення Рагонга має бути затверджене королем Таїляиду Бгуміболом.

Плянують...

(Закінчення зі стор. 1)

нера.

Але ця зустріч буде також з'їздом усіх хустських гімназистів, тих, що на протязі 1921-45 рків. були її учнями. Хустська гімназія дала середню освіту численній молоді Східного Закарпаття, зокрема багатьом селянським дітям. Її роля у піднесенні національної свідомости закарпатців справді замітна. Отож, могікани, її випускники та ті, що хоч один рік почали освіту, поки ще була гімназія, зійдуться, щоб вшанувати своїх померлих учителів та товаришів і потиснути дружньо руку тих, що дочекалися цих радісних днів незалежної України. Передбачено також наукову конференцію, церковні відправи, художній концерт, товариську програму та прикріплення на будинку гімназії пропам'ятної таблиці. Там вже вмуровано одну таблицю в 1989 р. на пам'ять сесії першого сойму Карпатської України, який відбувався в приміщеннях гімназії 15 березня 1939 року.

На Закарпатті і в діяспорі постали організаційні комітети та робочі комісії, які ведуть інтенсивну підготовку до цих зустрічей. Хто з діяспори бажав би взяти участь, може одержати запрошення на ці зустрічі, які потрібні для одержання візи, пишучи на адресу: KoZI, 2247 West Chicago Ave. Chicago, Ill. 60622. — USA.

Проблеми...

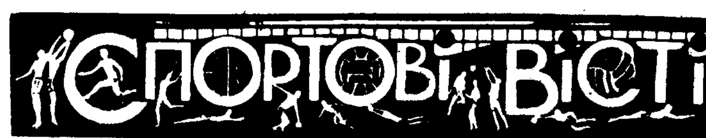
(Закінчення зі стор. 2)

резервою, але прийшли міжнаціональні подружжя, і конфлікти наче відмерли. Важче перетопілювати народи дуже далеких від себе культур; тут треба ждати довго, щоб дійшло до мішаних подруж, а це найефектовніший „змішувач". І тут джерело існування тих спільнот, їх відокремлености, а її ворожнечі, де навіть завість бере верх у взаємних відношеннях, як наприклад, палення чорними корейських підприємств у Лос Анджелесі. Ростові тих культурних спільнот сприяє, коли викраюються навіть штучні виборчі округи у льокальних і федеральних виборах із метою запевнити цим своєрідним кантонам політичне представництво.

Та повертаючись до питання американської супернадпотуги у світі. Чи цей статус запевнений за ЗСА? Чи може він утримати на довшу мету? Тисячі гинуть нині внаслідок сербської агресії на Хорватію і Боснію-Герцеговину. Чи повинен тут залунати грімкий голос гаранта „нового порядку" у світі? А коли б Руцкому вдалось відсунути від влади Єльцина, і він заатакував Донеччину, виступила б Америка, щоб захистити кордони України? Кажуть, що президент Кравчук виносив це питання, але запевнення не дістав; Америка подала б справу на розгляд Ради Безпеки ООН „Біг діл"! Відомо наростає сила мусулманського фундаменталізму. Він при владі в Афганістані, відти його впливи на Таджикістан і інші колишні підсовєтські країни; після поразки панарабізму під невдалим проводом Саддама Гуссейна, він бере верх і в арабських країнах. А вістря того мусулманського фундаменталізму проти ЗСА. Буш привернув до влади шейха Кувейту, приватного власника цієї „держави", забезпечив панування другому февдалові, королеві Саудійської Арабії (в тому і тимчасову безпеку Ізраїлеві). Але коли б і на тому терені вибухла нова завірюха, а до того таки прийде, зміг би Буш зцілити новий хрестоносний похід? Маю більш чим серйозні сумніви. Колишні фінансові „спонсори" кувейтської виправи ледве чи дали б на те знову кошти. Вони за мирне полагодження конфліктів на Близькому Сході, за співжиття з народами того терену, а не за втримання при владі середньовічної системи шейхів. У країні запалились би нові лосанджелеси.

Основне питання для Америки це те: витримає економіка ЗСА видатки на збросння з метою вдержання ЗСА статусу супернадпотуги світу? Події останніх тижнів показали — що ні. Тож яка конклюзія? Чув я такий голос: досі мали ми при кермі Президента-полководця; час замінити його президентом-господарником. Натяк на кандидатуру Перо. Це теж вираз зрозуміння, що про велич держави рішає нині її економіка і дотеперішнє „на кредит" не захоплює.

Перед Америкою два завдання: перше — розв'язати питання культурної „кантонізації" країни, коли „перетоплюючий" казан видимо не здатний виконувати дотеперішнє завдання; друге — вкоротити хоч до половини видатки на збросння і вжити ці кошти на економічне оживлення країни, занехавши очевидно амбіції супернадпотуги світу. Оживають настрої, які вказували б, що країна може покласти це завдання — на Перо...

Редагує Омелян Твардовський

Перший міжнародний

Хоч 29-те квітня 1992 року стане історичною датою для українського футболу відродженої України (в Ужгороді відбулася міжнародна зустріч Україна — Угорщина — 1:3), все таки годиться пригадати, що ще в 1920 — 30-их рр. відбулися перші міжнародні зустрічі збірної України зі збірними Франції, Бельгії, Німеччини й ін. В 1928 році на Спартакіяді в Москві Україна дійшла до фіналу, перемігши Уругвай (3:2 і 7:1), Російську СФСР (2:1) і Білорусь (6:2).

Пишучи про міжнародну зустріч України з Угорщиною, львівська преса відкриває нам деякі закулісні подробиці. Що не кажіть, а приємніше було б почати відлік цієї історії з перемоги. „На кращий підсумок годі було сподіватися, — читаємо в газеті „За Вільну Україну", — наші тренери „склепили" збірну спонтанно, так і не визначившись, хто з них справді є головним тренером. Судячи з усього, ним мав бути Анатолій Пузач. Але він чомусь опинився в тіні разом з Валерієм Яремченком. Віктор Прокопенко зумів притягнути до основного складу аж сімох гравців „Чорноморця". Навряд чи одеський клюб може стати нині базовою командою для збірної. Та й взагалі доводиться сумніватися у патріотичних помислах Прокопенка, який до останнього дуже відстоював проведення чемпіонату СНД".

Е. Жарський

Україна між фаворитами шахової Олімпіяди

Журнал „Інсайд Чес" поінформував своїх читачів про прийняття нових членів ФІДЕ, якими стали: Мозамбік, Білорусь, Україна, Азербайджан, Казахстан, Узбекистан, Вірменія і Киргизстан. Таким чином, кількість членів тієї світової Федерації шахів збільшилася до 146 країн.

„Інсайд Чес" звернув увагу на чергову шахову Олімпіяду, що відбудеться в червні ц.р. в столиці Філіппін Манілі. На думку редакції журналу, цьогорічна шахова Олімпіяда буде найсильнішою в її історії. З розпадом СССР остаточно закінчиться домінація однієї країни.

Росія на чолі з чемпіоном світу Гаррі Каспаровим на першій шахівниці та підтримці Артура, Юсупова і Бареєва, є легким фаворитом, одначе не до порівняння з минулим, коли у складі виступали такі шахісти як Карпов (він, мабуть, не погодиться грати в дружині з Каспаровим), Іванчук, Білявський (обидва Україна), Ґельфанд (Білорусь) і Еглвест (Естонія). Головними конкурентами російської дружини, правдоподібно, будуть багатоірічні сильні дружини Англії, ЗСА і нова дружина України. З одним чи двома ударами Іванчука і Білявського при головних шахівницях, підтримані Романишиним, Айнгорном, Тукмановим і Лернером, Україна може стати найкращою дружиною з колишнього Совєтського Союзу. Ця дружина могла б бути ще сильнішою, однак Михайло Гуревич і Олександер Чернин, кол. харків'яни, тепер живуть відповідно у Бельгії і Угорщині...

УСК Ню Йорк — Г. Г. „Метрос" — 3:1

Ню Йорк, 17-го травня. Були це передостанні змагання УСК за чемпіонат III дивізії Космополітальної ліґи Ню Йорку, які наші футболісти, вже в ролі чемпіонів, виграли вислідом 3:1. Якщо йдеться про перебіг змагань, то в них УСК мав перевагу, що не віддзеркалює вислід. Усі три ґолі для УСК здобули новоприбулі з України, футболісти Терновський, Греб і Плісак у першій половині.

Маючи значну ігрову й технічну перевагу теж в другій половині, нашим футболістам не везло щодо можливостей здобуття черґових ґолів. М'яч із численних стрілів чолових снайперів щоразу пролітав понад і поруч воріт суперників, в окремих випадках їх вдало ліквудував воротар „Метрос". Інша річ в окремих епізодах зустрічі, окремі наші футболісти зловживали час на сольві пописи. В кінцевій фазі зустрічі суперники здобули свого почесного ґоля.

Склад УСК: Обрі, Османович, Волдовіно, В. Коваленко, С. Коваленко, Терновський, Воніро, Сабальякас, Турко, Греб, Плісак, Турко, Семиляк, Крістіяно, Ґарві. Провідник і тренер Стефан Коваленко.

С. К.

Управа УСВТ „Ч. Січ" затвердила плян вишкільних програм футбольної ланки

У понеділок, 18-го травня, відбулися спеціяльні сходини Управи УСВТ „Ч. Січ" та провідників і головного тренера дружини дорости і молодших юнаків. На початку провідники І. Луків, М. Гординський, О. Колодій і головний тренер І. Чупенко подали підсумки своєї праці за біжучий сезон і після цього представили пляни на майбутнє. Згідно з цими звітами, вишкільна праця з доростом і юнаками „Ч. Січі" проходила задовільно, хоч були деякі труднощі і перешкоди. Понад 50 українських дітей проходили щотижневі тренінґи і крім того брали участь у різних змаганнях в лігах на відкритих площах і взимі в закритій залі. Вишкільні програми постійно і майже без перерви, починаючи від жовтня м.р. й досі, проводив знаменитий фахівець, відомий в Україні і ЗСА тренер Ігор Чупенко. Коли згадуємо про труднощі й перешкоди, то вони в основному траплялися через брак співпраці окремих батьків, які через поразки в ліґових іграх і брак вирозуміння щодо обов'язків доставляти дітей на змагання, спричинювали зриви програм. Але це були одиниці. В загальному більшість батьків пристосовувалися до вишкільних програм, завдяки чому ряд дітей зробили великий поступ і головне — перебували в рідному середовищі. треба шкодувати, що ще багато українських дітей з вини почуття меншевартости своїх батьків перебувають в чужому спортовому середовищі і то за багато вищі кошти, де полові затрачують свою ідентичність.

У виді того Управа і провідники та головний тренер УСВТ „Ч. Січ" вирішили далі посилено продовжувати вишкільні програми з українським доростом і юнацтвом протягом майже цілого року. Вирішено вже 12-го червня ц.р. перепровадити реєстрацію вписy дітей до кількох вікових груп, що відбудеться на площі Фарчерс Ґров в Юніон, де прибічасно проходитимуть пробу нові діти. Провід футбольної ланки „Ч. Січі" закликає всіх батьків у північному і середньому Ню Джерзі скористати з нагоди і вписати своїх дітей до дружин, в яких вони будуть проходити вишкіл та репрезентувати українське ім'я між своїми одноліткaми в американському довкіллі. Запрошуємо й тих, що недавно прибули з України, Польщі, Югославії й інших країн.

Після закінчення цьогорічного сезону в червні буде кільканадцятиденна перерва, після якої діти зможуть взяти участь (між 26 липня і 22-го серпня ц.р.) в знаменитих вишкільних програмах Спортової Школи „Ч. Січі" на оселі „Верховина" в Ґлен Спей. У вересні розпічнеться підготова до нового футбольного сезону. Зацікавлених українських футболістів до першої дружини запрошуємо голоситися до провідника і тренера Михайла Паливоди, телефон: 353-2169, або в часі дня — 355-4356. До дружини 16 років і нижче — до О. Колодія: (201) 763-1797. До дружини 11 років і нижче — до М. Городинського: (908) 376-7956. До дружини 9 років і нижче — до І. Луківа: (908) 376-4829.

В осені Управа УСВТ „Ч. Січі" плянує поширити вишкіл теж на інші ділянки спорту і вже ведеться підготова до активізації ланки ритмічної гімнастики.

(от)